

Päť úryvkov z Písma, ktoré by mal každý otec nosiť vo svojom srdci

Stephen Gabriel

22. marca 2021 ✝ **História**

„Muži, milujte svoje manželky tak, ako si Kristus zamiloval Cirkev a seba samého za ňu obetoval.“ (Ef 5,25)

Kristus bol a stále je najväčší „milenec“ všetkých čias. Učí nás, že skutočná láska sa vyjadruje obetovaním sa, darovaním seba samého. Takouto láskou máme podľa výzvy sv. Pavla milovať svoje ženy. Žiada nás, aby sme boli manželmi, ktorí viac dávajú, než dostávajú.

To znamená usmievať sa, keď sme unavení. Pomáhať manželke s deťmi vo chvíli, keď by sme si radšej prečítali noviny. Usilovať sa vo dne v noci o to, aby sme boli trpezlivejší.

Keď slúžime ostatným, nezriekame sa tým svojej úlohy hlavy rodiny. Keď slúžime svojej rodine, iba kráčame v Ježišových stopách. On je náš Pán a majster a napriek tomu jeho úlohou bolo slúžiť – a pokračuje v tom i naďalej, v nebi. Keď začíname v duchu nadávať, že máme pre seba tak málo času a že sa toho od nás chce tak veľa, v tú chvíľu si pripomeňme, že všetko súhlasí, že to tak má byť. Boh nám dal rodinu, aby sme jej slúžili. Žiada od nás, aby sme svojej rodine dali všetko. Skutočne, sme povolaní k tomu, aby sme boli modernými hrdinami vo svojich rodinách a v spoločnosti. Ak zostaneme verní, poslúži nám naše hrdinstvo ako vstupenka do neba.

„Preto vám hovorím: Nemajte starosť o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaobčiate. Či nie je život viac ako jedlo a telo viac ako odev? Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, ani nežnú, ani do stodôl nezhrmažďujú a predsa ich váš nebeský Otec živí. Či vy nie ste oveľa viac ako ony?“ (Mt 6,25-26)

Ako otcovia máme veľa starostí. Máme starosť o deti. Staráme sa o peniaze, o kariéru. Kedykoľvek ma tieto a ďalšie záležitosti začnú rozčuľovať, žena mi pripomenie uvedenú pasáž z Písma a pomáha to.

Boh o našich bremenách vie. Budeme sa mať oveľa lepšie, ak ich vložíme na neho. Musíme však spraviť všetko, čo je v ľudských silách, aby sme svoje problémy vyriešili. No Boh si zároveň želá, aby sme sa viac spoliehali na neho. Chce, aby sme vystrčili hlavu z prísne ľudských rozmerov svojho života a hľadali pohľadom ten nadprirodzený. Boli sme stvorení pre nebo! Na tomto svete sme len pútnikmi. Tento náš život je, presne ako povedala sv. Terézia Ávily: „zlá noc v zlom hostinci“.

Mnohí z nás potrebujú iba otvoriť oči a zistiť, aké dobro zažívame v porovnaní s ostatnými úbohými dušami, ktoré prežívajú naozajstnú biedu. A v každej situácii si môžeme byť istí, že Boh s nami nebude zaobchádzať horšie, ako zaobchádzal so svojím milovaným Synom. Nezabúdajme, že každý kríž, na ktorý narazíme, je istým znamením otcovskej lásky Boha.

„Otcovia, nedráždite svoje deti k hnevu, ale vychovávajújte ich prísne a napomínajte ich v Pánovi.“ (Ef 6,4)

Päť úryvkov z písma, ktoré by mal každý otec nosiť vo svojom srdci alebo Božie slovo pre otcov
zdroj: StockSnap

Iba máloktorý muž začína dobrodružstvo svojho otcovstva patrične vyškolený pre túto prácu. Spoliehame sa na „zdravý rozum“ a väčšina pravdepodobne robí to, čo robili rodičia, keď sme my boli deťmi.

To je dobrý začiatok. Nestačí to však väčšine z nás otcov, ktorí sa musíme vyrovnáť nielen s neposlušnosťou detí, ale bojovať a prekonávať vlastné chyby a nedostatky, z ktorých väčšina sa objaví práve pri výchove detí. Potrebujeme z času na čas preskúmať svoje vlastné správanie a napraviť ho tam, kde je to žiadúce.

Hoci nesmieme vedome vyvolávať hnev v našich deťoch, pravdepodobne k tomu bude dochádzať častejšie, než si myslíme, pretože zlyháme tým, že v diskusii alebo argumentácii prehliadneme ich názor či postoj. Správny vzťah otec – dieťa si udržíme iba vtedy, keď im budeme prejavovať úctu a ohľad, ktorý očakávajú a ktorý si zaslúžia.

To platí obzvlášť pre mládež. Logicky vzaté by sme mali mať právo odmietnuť požiadavku dospievajúcich detí, ktoré chcú niekam ísť alebo sa zapojiť do nejakej činnosti. Skôr však, než sa poddať svojmu inštinktu autoritatívneho postoja, snažme sa im vysvetliť svoje postoje. Možno nám nedajú za pravdu, ak sa však pokúsime s nimi komunikovať s láskou a rozumnými argumentmi, akceptujú naše rozhodnutie ľahšie, než keby sme „vybuchli“.

„Kto šetrí prút, ten nemá rád svojho syna, zatiaľ čo ten, ktorý ho miluje, zavčasu ho priuča na trestanie.“ (Prís 13,24)

Disciplína môže byť najväčším činom lásky, ktorý svojim deťom prejavíme. Nechcem na tomto mieste diskutovať o probléme trestania detí. Chcem povedať, že ako otcovia máme povinnosť učiť svoje deti cnostiam – a to často znamená primeraným spôsobom ich priviesť späť k disciplíne, keď sa ich správanie nezhoduje s našimi štandardmi.

Častokrát je oveľa jednoduchšie ustúpiť dieťaťu, ktorému ide o okamžitý prospech. Chce hračku, hneď teraz! Chce získať vodičský preukaz, okamžite po svojich šestnástych narodeninách. Napriek tomu viete, žeby to pre neho nebolo to najlepšie. Keď svoje sklamanie dáva najavo nevhodným spôsobom, ako na to reagovať? To je príležitosť k výchove.

Nanešťastie aj my máme radi okamžité uspokojenie. Dokážeme predviesť lekciu dnes, ale nie sme schopní dávať ju roky. Je to kumulatívny proces. Ak to však nevzdáme a spravíme tú „špinavú“ prácu teraz, naše deti

začnú zbierať odmenu, keď dospejú.

„Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevstúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.“ (1 Kor 2,9)

My otcovia trávim väčšinu času v zákopoch. Postavme sa k veci priamo: Život je boj. Keby nebol, asi by sme niečo robili zle.

V zhone úsilia povznášať svoju rodinu, oživovať ju, žiť svoju vieru uprostred sveta, je dobré si premyslieť, kam ideme. Sv. Pavol nám pripomína, že odmena bude krajšia než naše najsmelšie sny. Boh nás žiada, aby sme ho milovali – aby sme dodržiavali jeho prikázania.

Stojí to za to? Povedzte sami: dvadsať, päťdesiat, deväťdesiat rokov zápasov proti večnému, úžasnému šťastiu?

Stephen Gabriel je autorom publikácií Hovory k srdcu a Sprievodca otcov.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/pat-uryvkov-z-pisma-ktore-by-mal-kazdy-otec-nosit-v-srdci/>